

IN PAG. 2:

- Armonii sonore REZONANȚELE UNOR MOMENTE STRUCTURALISTE
- ZI ȘI NOAPTE DE MAI (Poezii de Adrian Păunescu)

IN PAG. 3:

„DE-UN PICIOR DE PLAI...”

IN PAG. 4:

• NOSTALGII FĂRĂ PERSPECTIVĂ

IN PAG. 5:

In dezbateri

COPIII, JUNIORII ȘI FOTBALUL

- Prof. DUMITRU TRODORESCU — antrenor federal
- GHEORGHE OLA — antrenorul echipei naționale de juniori
- Prof. DINCA SCHIBERU — antrenor al echipei naționale de tineret

Aproape două treimi din cantitățile de legume solicitate de bucureșteni pentru consumul anual acestora, s-a produs în cadrul cooperativelor agricole din județul Ilfov. Pe cele 15.000 de hectare rezervate acestui deosebit de rentabil sector de activitate, este stabilit să se producă cam o sută cincizeci de mii tone roși și castraveți, salată și ardei și alte încă 3-4 duzini de sortimente. Aproape zece mii de tone verdeturi au și fost valorificate, în prezent, varza timpurie și roșiile aflându-se în perioada deplină recoltării.

Obstacole în calea legumelor

(Constatarea raidului nostru arată că 50 la sută sporul de producție poate fi asigurat prin prezența apei)

24 de ore din 24. „Într-un an normal, ne spunea Marcel Dobra, președintele cooperativei agricole din Satul Mare, de oportunitatea momentului în care intervenim cu ploaia artificială, producția de legume depinde cam 50 la sută. Anul acesta, însă, de prezența apei, recolta depinde în proporție de doar 10%”. Și aici, la Satul Mare, vântul cald n-a rămas un simplu exercițiu contabil, ci el a declanșat energii. Energiile ce înseamnă acum oprește și ceva de finimă forțe, din care și în nopțile se pompează apa necesară pe 100 hectare de grădini. Ca urmare a efortului depus, aici, la zece kilometri de cel mai apropiat pârâu se dezvoltă culturi legumiere de o rară frumusețe. Aproape 200 de mii de lei au și fost încasați pentru zarzavaturile valorificate, iar în mijlocul acestei săpăturii se va începe recoltatul roșiilor timpurii ce s-a promis o recoltă bună.

Există posibilități ca seceta să nu afecteze cultura legumelor. Aceste cuvinte-chemare au avut un larg ecou în conștiința oamenilor. Și aici, la Satul Mare, în ultimele trei săptămâni, zilnic, cinci sute de oameni au muncit fără reținere pentru ca apa, gram cu gram, să ajungă pe cele 155 hectare de grădini. Au fost tăiate canale noi, unele provizorii, pe mii de metri s-a întins conducta cu care unitățile industriale bucureștine le-a venit în ajutor. Și prima satisfacție ne-o anunță tovarășul Nitu Radu, președintele cooperativei agricole: „Până acum, nici o plantă de roșie sau de o altă cultură legumieră nu s-a compromis; se contesează pe producții bune la toate culturile. Ca urmare a măsurilor concrete,

GH. FICIORU

(Continuare în pag. a IV-a)

Științea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5920

6 PAGINI — 30 BANI

MARTI 4 Iunie 1968

UNIVERSUL ADOLESCENȚEI

de acad. EM. CONDURACHI

Fără să-și fi pierdut cu totul din prospețimea adolescenței, supus încă emoțiilor puternice și spontane, frumoasă vîrstă a celor 17 ani constituie cel mai adevărat moment al unei noi cristalizări pe cît de complexe, pe atît de variate, a personalității umane. Un anumit grad de maturitate, unită cu o nouă scară de valori, deschid acestui minunat fază din viața tuturor generațiilor orizonturi noi, ale căror limite ideale depășesc nu odată puterile reale ale fiecărui individ în parte. Seva vieții, ce-va cloocot în curînd, își pune scoscutul pecetea pe întreaga comportare a omului tânăr. Sînt anii în care revîrsarea tuturor eufuziunilor sentimentale ocupă un loc excepțional și legitim în mintea și în sufletul tinerilor.

Desigur nu toți tinerii se înscriseră dintr-o dată în coordonatele proprii acestei faze, după cum ei nu vor păși în chip egal pe făgașul deschis de această nouă etapă din evoluția biologică și psihică a vieții noastre. Dacă

n-ar fi decît faptul că tinerele fete păsesc mai grăbit pe această cale, pentru care le-a pregătit o dezvoltare biologică mai rapidă; dacă n-ar fi, de asemenea, decît faptul, ușor de constatat, că unii tineri păstrează timp mai îndelungat cîte ceva din emotivitatea și mobilitatea adolescenței și încă ar fi de ajuns pentru a nu putea fixa în chip mediativ diferențiat începutul unui nou moment în viața tineretului de pretutindeni. El poate fi grăbit sau întîrziat în egală măsură

de condițiile mediului social în care trăiesc acești tineri, pînă mai tîrziu adolescenței nsivi. Marile aglomerații urbane, cu condițiile lor specifice, vor grăbi apariția acestui moment atins în chip firesc ceva mai încet de cei care trăiesc în mijlocul unor grupuri mai izolate, propriu colectivităților umane mai restrînse. Cu toate aceste limite nu se poate nega faptul că la 17 ani, lumea și viața își apar mai bine conturate decît pe vremea adolescenței. Mai mult încă — și e o caracteristică aproape generală a primei noastre tinereți — ele își apar ade-

(Continuare în pag. a V-a)

LA BISTRIȚA CONSTRUCȚII DE NOI LOCUINȚE

La Bistrița au început lucrările de construcție la primul ansamblu modern de blocuri, care va forma noul microraión Vișoara. Pînă la sfîrșitul anului, aici vor fi date în folosință 200 de apartamente. O dată cu blocurile de locuit se vor ridica un complex comercial și un complex de unități pentru prestări de servicii către populație. Tot la Bistrița a început construcția unui complex de valorificare a fructelor și legumelor cu o capacitate de 5.000 tone anual. Orașul va fi, de asemenea, îmbogățit cu noi edificii social-culturale și industriale.

(Agoros)

Uzina „Rulmentul” Brașov: aspect diurn în noua secție de montaj

Foto: O. FLECAN

Cincisprezece fotografii le priveșc de aproape un ceas, inutil pentru efortul meu de a depista un gest, o expresie care să trădeze altceva decît beatitudinea momentului și chipul de femei alcoolizate, el, cu paharul în mînă, un pahar cu picior; celălalt, în slip, încințat de ce-i poate trupul (priviți atletul din mine!) într-un rînd de uragant fascinat de obiectul care-l imortalizează, canapele somptuoase, terase, muniți și, priveșc din nou, în toate fotografiile pahare, nelipsitele pahare cu picior. El zîmbește beat, un zîmbet împletit și sufocat de prea plin, de miracolul pe care-l consumă.

În continuare, zece de facturi, situații contabile, revizii, inventare, concluzii. Și, după un alt număr de foi, sentința. Lichi Viole — 22 ani, absolvent al școlii profesionale comerciale în anul 1963, încadrat la O.C.L. Tehnometal nr. 180, în baza deciziei nr. 229 din 10 aprilie 1965 a fost numit gestionar la raionul vello. La data de 6 august 1965 (după numai trei luni) conform deciziei nr. 512 a fost numit gestionar șef al raionului vello. „Pentru îndisciplină de care a dat dovadă, Lichi Viole a fost sancționat astfel: — mustrare în Iulie 1965 (cu o lună

înainte de a fi avansat în funcție III — n.n.). „Așt că am fost corupt de prietenii din jur” (Lichi Viole). „Am parcurs dosarul, de la prima la ultima fișă, interzis de candoarea principalului vinovat, de senințata și regretul complicului, de cinismul revoltător al prietenilor, de nevinovăția acestora, de necunoștința de cauză pe care au încercat s-o mimizeze. Și acum, iată-l în acțiune: Lichi Viole: „Eu am în-

inventar s-a descoperit că, de fapt, lipseau 145.264 lei”. „Am parcurs dosarul, de la prima la ultima fișă, interzis de candoarea principalului vinovat, de senințata și regretul complicului, de cinismul revoltător al prietenilor, de nevinovăția acestora, de necunoștința de cauză pe care au încercat s-o mimizeze. Și acum, iată-l în acțiune: Lichi Viole: „Eu am în-

preț și cîndodată 60 la sută din contravaloarea acestora. „Mergînd” că Petre Nicolae cunoștea proveniența pieselor”. Petre Nicolae (complicele) și Cipoc Cristea și Pop Elena (gestionari la magazinul unde era șef Petre Nicolae — n.n.) m-au spus să nu mai primesc marfă (subl. n.) de la Lichi Viole deoarece știau (subl. n.) că acesta o să facă „gropă” în gestiune. Cu privire la pro-

CÎND MÎNA LUNGĂ A INFRACTORULUI LEAGĂ OCHIUL CONTROLORULUI

(Din caracterizarea dată de conducerea O.C.L. — n.n.). „Așt că am fost corupt de prietenii din jur” (Lichi Viole). „Am parcurs dosarul, de la prima la ultima fișă, interzis de candoarea principalului vinovat, de senințata și regretul complicului, de cinismul revoltător al prietenilor, de nevinovăția acestora, de necunoștința de cauză pe care au încercat s-o mimizeze. Și acum, iată-l în acțiune: Lichi Viole: „Eu am în-

PAGINI DE ROMANTISM

Omni din fața mea păstrează încă — și nu știu dacă va fi estompată vreo dată — amprenta unei anume bărbății, a unei anume vigori pe care și-o dă experiența și viața, munca prin totalitatea implicărilor ce le presupune. E o tinerețe robustă, sculptată în metalul incandescent al unei vremi eroice, pe

Facel Constantinescu raportînd, la 1 noiembrie 1948, terminarea construcției cîlii ferate Bumbești-Liozani

care anii n-au diminuat-o; mai mult, au întretinut-o la aceeași temperatură înaltă. Omni din fața mea se numește PAVEL CONSTANTINESCU, și a fost comandantul șantierului național al tineretului Bumbești-Liozani. Amintirile se adună greu — involburate, cîntorsionate, scoase din odăile mai de adînd ale sufletului — în retrorțele exacte, adeseori strîmte, ale cuvintelor. Încearcăm o îndrăzneală, o modestă aducere în contemporanitate a citirii acorduri grave din marele refren al Bumbești-Liozani.

„Era mai. Desigur, pe atunci în punga defileului de pe Jii nu existau cireși. Și mai nimic care să dea impresia tonică de domestic, de omenesc. O sălbăticie peste care trona stîncă și o vegetație pauperă, locuri peste care vremea se scurgea între un deal și o vale, între două prăpăstii, și

L. ANDREIȚĂ

(Continuare în pag. a IV-a)

cadran

Paradoxal, dar speta este ilustrată mai ales (în special de bărbăți; cealaltă jumătate a Birfitorului face mult zgomot și nu prea culge ceva. Ea a inspirat, sint sigur, observația populară cu valoare de sintaxă: cîinii le tră, caravans trece. Pe cine mai deranjează birfa de genul: „Al văzut-o pe Popescu cum se uită la Ioanescu? S-o mîncine pe spanac cu varză nu altceva pentru Trabantul ce și l-a cum-părat din... etc.”. Po cine mai deranjează o asemenea birfă și mai ales cu ce te alegi? Tu trîncănești, Trabantul trece... Mă rog, cum ne cum, dar trece. El în schimb nu-și răcește gura de pomani și mai ales nu-și pierde niciodată respirația. De caie, se luptă și în genunchi, de nu-l crezi se jură pe toți ai casei, decîl ocoștii te somează cu anonime și nu prea anonime. Într-o fierbere

BÎRFI-TORUL

ce dă în cloceț se află mai ales în vremea mîntîrilor. Gura — care nu-l miroase a puie — devine lansator de topilă. Dacă a aprînt la orizont un nou șef spune într-o doară — dactilografic mai ales — că a jucat și joacă table cu șeful. „Se pricepe, băiatul, zău” — lasă de la el omul nostru. Dacă capul șefului este mincat de calviție, Birfitorul I se prezintă după toate amănuntele profitoare pe care le-a supt nabulă mai șite de unde și „șitii tovarășe șef, să trîiți. Cutare a spus, iarțăi-mă nu pot să admit să-și bată joc cineva de o ciudățenie fizică care depinde cum o iei că tot calitate e, că se va purta acum prin birouri capetele chiluge!” și-și smucește cu regret pătălăia neplepiantă care se ridică coloa peste frunte. Torpilele sale sînt savant lansate după tehnica de cafeana a carambulului: unde dai și unde erapă. Ieremia și-a dat foc la valiză, dar

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a V-a)

DIN SALA PAȘILOR PIERDUȚI

veniența pieselor, arăt că la început nu cunoșteam de unde Lichi Viole le are cu toate că știam că și el este gestionar la un magazin cu articole de bicicletă, însă ulterior am aflat că el le sustrăgea din gestiunea sa”. Burticioiu Savu („prieteni”) „Eu consider că a cheltuit aproximativ 20.000 lei cu mine (nu 35.000 lei cum spune el). Imi spunea că are bani la C.E.C. în valoare de 20.000 lei și că a avut bani de luat de la un prieten pe care nu-l cunosc”. Stancu Panaghia (martor, fost casier la unitatea unde lucrea Lichi Viole) „Am

NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a IV-a)

JUBILEUL CONCURSULUI PE MESERII AL ELEVILOR ȘCOLILOR PROFESIONALE

Anul acesta s-au împlinit 10 ani de la inițierea concursului pe meserii al elevilor din școlile profesionale aparținînd Ministerului Industriei și Construcțiilor de Mașini. Marcind acest frumos jubileu, ediția 1968 a concursului a antrenat, la prima fază care s-a ținut pe școli, peste 43.000 elevi, victori străngari, cazangii, frezori, electricieni, mecanici. Ultima etapă a avut în București 245 elevi cel mai talentați, cîștigători ai celor două faze preliminare. Timp de două zile, în mari uzine sau ateliere ale școlilor de profil, într-o întrecere strînsă dată fiind buna lor pregătire profesională concurenții au luptat pentru primele locuri în clasamentul acestei tinerești competiții.

Alături de premianșii căroră le-au fost înmînat diploma și daruri de către tovarășul Claudiu Bete — director în M.T.C. pot fi socotii cîștigători toți concurenții care — pregătindu-se pentru întrecere — au acumulat noi cunoștințe teoretice și practice în meseria îndrăgită, au realizat un util schimb de experiență cu colegii din întreaga țară. Din partea C.C. al U.T.C. participanții la etapa finală au fost felicitați de tovarășul Iulius Furo, adjunct de șef de secție, care le-a urat noi succese în pregătirea teoretică și de specialitate. În încheierea întrecerii, finalisti concursului au primit două invitații deopotrivă de atrăgătoare: să facă Turul Capitalei, cu un popas instructiv la Muzeul tehnic pentru a vedea o parte din exponatele ce vor face obiectul expoziției „Tehnica se însușește din anii de școală”, și să asiste la spectacolul dat în cinstea lor de formațiile artistice ale colegilor din școlile bucureștene.

M. V.

ZI ȘI NOAPTE DE MĂI

Poezii de ADRIAN PĂUNESCU

Primăvară ține-ți trul, simțul, creanga, drumul, rîul, drept în simțurile mele, învelite în năuie.

Trag la tine, primăvară, ca minzul la cărioară, oasele mi se omoară, timpurile mi se coboară, și calcă prin iarbă suple, ca picioarele de vulpe.

Trag la tine, primăvară, cineva cu mine ară, o soartă și-un drum de case pe aceste pajiști groase. De n-ai fi și eu arat de un plug nevinovat, aș ruga să fiu lăsat, moviții în vreun sat.

Dar așa, eu ar, el ară, noi arăm și voi, el ară, dar pe toți, seară de seară, ne ari, veche primăvară.

E un riu, în Dolj, sub sate

E un riu, în Dolj, sub sate călărate pe deșălate, parcă-i om culcat pe apate stie multe și de toate, cînd pe sine se străbate.

Deznățul, sfioasă bălta, trestii din tine saltă.

Și cu tălpile desculțe, printre poduri și căruțe, te trec iar, și apa-mi bate gleznele înrouate și genunchii lui de vulpe, și istericele pulpe.

E un riu, în Dolj, se duce să aibă cu Sudul cruce. Și azi-noapte, pe la trei, trîncănind un drum de chel, rîul vechi și rîul proaspăt au venit să-mi fie oaspeț.

Nea Ioane, dă-mi o coasă

Dar o rouă grea se lasă, un gînd straniu mă apasă, ies pe cîmp și fug de-acasă — Nea Ioane, dă-mi o coasă

Că miroase-a iarbă nouă troznește lumea de rouă, se dă cerul pe dîndu-și și cu Deznățul plouă, rîuri mici de Dolj și alte, plouă, plouă ploii înalte, mîna dreaptă alb mi arde, înspire ierburii și-nspire jorjor, înspire balta fumeșoasă.

— Nea Ioane, dă-mi o coasă Și o luntre și-un năvod muguri mari de mal mă rod Și-o dulce tubureală, o nepreciută hoală care-mi saltă spre ispite oasele neistovite.

Tărîm cu flori

Dar cînd lămpile se sting și mistere pure ning, pe-acest veac, pe-acest tărîm, miroase-a flori de salcîm, miroase-a stup de albine nou, care trîbește bine, și doarme-n flori de noblete, să nu moară, să nu-nghete.

Miroase-a floare strîvilită de-o fugă nepotcovită, miroase-a floare bălănată, zvîcnind spre cer ca o rană, miroase-a floare culeasă și dusă-n sin pin-acasă.

Pe-acest veac și pe-acest drîm, fie traul rîu sau bun, fie valea os sau fum, ne-nclinăm, cînd pe tărîm, miroase-a flori de salcîm. Și-unde se afîrșește osul omului, cum și mirosul florii de salcîm, țîrzie, miroase-a arîpă vie de vultur, care adie.

MIHAI STOIAN

PANTELIMON

UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX ?
(VERSIONE PRESCURTATĂ)

MEZUMAT

MOLDOVA. Anul 1911. Haiducul Pantelimon e urmărit de jandarmii ruși, de poliști și agenți secreți veniți în masă de la București. Parcă toți aceștia — însă evident cu alt scop — își continuă cercetările și reporterul pe care „Dimineața” l-a trimis pe urmele haiducului: N. D. Cocea. După îndelungi căutări, reporterul a izbutit!

— E adevărat! Am vorbit și eu cu oamenii de prin împrejurimi și toți te vorbesc de bine. Pantelimon își ridică privirea și mă întreabă cu interes: — Ce spun de mine? — Te laudă și n-ar vrea să te vadă încropit pe mîinile jandarmilor.

— Sărăci! Îndură și el destul de pe urma mea, dar mai mult îndură de pe urma lor. Cum poate omul să fie așa de cîinos

CLUJ:

ÎNCHETAREA CONCURSULUI „TINEREȚA PE PORTATIV”

Prima ediție a festivalului-concurs „Tinerețea pe portativ” a luat sfîrșit duminică seara, manifestarea înscrinduse ca o acțiune de prestigiu care a prilejuit afirmarea în muzica ușoară a ceea ce este mai valoros în arta interpretativă amatoare din Cluj.

Prospetimea, nota personală au constituit elementul predominant al concursului. Am remarcat cu acest prilej grija deosebită a fiecărui concurent pentru alegerea unor piese care pot să transmită mesaje, sentimente, să creeze emoții artistice, căutînd să le dea o interpretare adecvată. S-a văzut preocuparea tinerilor pentru a se face cît mai înțeleși publicului în fața căruia se prezentau. Au existat și unele compoziții proprii, de certă valoare, dintre care se detașază melodia „Melancolie” a studentei Monica Bozac.

Nu este în intenția noastră de a face o analiză a stilului interpretativ al fiecărui concurent, dar este necesar să evidențiem câteva voci, care au depășit cu mult nivelul concursului. Astfel, studenta Daniela Cosma din anul I, Monica Bozac, Stela Enache, tînăra tricotoare Gabriela Pauleț, muncitorul tipograf Ștefan Banyai, elevul Iulian Ștefan s-au remarcat printr-o caldă și nuanțată interpretare, dezvoltare și spontaneitate. De aceea, stabilirea premiilor acestui reușit festival de muzică ușoară a necesitat din partea juriului, de altfel foarte competent, o profundă analiză, la sfîrșitul căreia a fost stabilită cea mai obiectivă terahie în rîndul artiștilor amatori care arată astfel: Premiul I și Titlul de laureat al primului festival de muzică ușoară a fost atribuit studentei Cosma Daniela, iar

locurile II și III le-au cucerit, pe merit, studentele Monica Bozac și Stela Enache. Juriul a mai acordat, de asemenea, un număr de 8 mențiuni inter-preților care s-au distins în mod deosebit și orchestrelor I.M.F., Casei de cultură a studenților, Clubului „Victoria” și Palatului culturii din Cluj. Primul festival de muzică ușoară s-a relevat ca o acțiune reușită, înscrinându-se în conțutul tradiționalilor manifestări ale Clujului. Eforturile organizatorilor: Comitetul municipal U.T.C., Comitetul de cultură și artă și Consiliul municipal al sindicatelor, desfășurate pe perioada de mai bine de două luni, au primit acum răsplata cuvenită. Festivalul „Tinerețea pe portativ” — Cluj 1968 a definit muzica ușoară ca o monogramă sonoră a tinerețului zilelor noastre.

ION MIHAI

În vizită la muzeul Municipiului Brașov — renovat și întregit cu noi secții Foto: O. PLECAN

CINEMATOGRAFE

TELEVIZIUNE

MARȚI 4 Iunie 1968

17.30 — Pentru cei mici. Galeria de carton: „Drobul de sare” — adaptare după o povestire de Ion Creangă

18.30 — Curs de limba engleză (lecția 19-a).

19.00 — Emisiune pentru tineret. Întîlnire pe ecran.

20.00 — Film serial: Thierry la Fronde

20.26 — Varietăți pe peliculă

21.00 — Seară de teatru: „Viforul” de Barbu Ștefănescu Delavrancea. Interpretat de un colectiv al Teatrului „Barbu Delavrancea”

23.00 — Televizorul de noapte.

la inimă. Doar sînt tîrîni ca și noi și dacă au pus un mondr pe dinăsi cred că sînt coborîți cu birzobul din cer și că au dreptul să ne tale și să ne spînzure. Pe mama au bătut-o. Eu n-am bătut pe nimeni și n-am vîrsat sînge de creștin. Dar dacă mi-ar cădea în mînă jandarmii care a bătut-o...

Pantelimon nu-și strîbește fraza. Numai pusca strînsă în pumni troznește ca o amenințare. Nu întreprinde clipele astea durezoase și tragice. Apoi continuă el singur, încet, strîngînd din dinți, ca și cum ar vorbi numai pentru dînsul:

— De la mine să-ți mute gîndul. N-o să încap pe mîna lor. N-o să mă aibă nici mort în mîna lor. Dacă să mă îndur ce-am îndurat, mai bine îmi răpun viața singur. Cîteodată mi mîncînc zile întregi. Mai bine să nu mîncînc decît să tragă cîinii aștia din carnea mea. În fărî mîlă, domnule. N-au suferit în el. Cînd îl știu prin pădure, mai bine aș vrea să dau ochii cu un mistret decît cu dînsul.

Întreprind:

— Și cu toate astea n-o să poți scăpa multă vreme de mîna lor. Acum, cît e vară, tot poți să te mai ascunzi. Dar ce-o să faci cînd o-ri răni frunza și cînd o începe să sufle vîntul iernii.

— Pînă atunci mai este. Ce-o fi pînă atunci oi vedea. Oi găsi și eu un adăpost sau m-oi duce unde-o-i vedea cu ochii. Numai pe el să nu-l văd; încolo, mi-e tot una. Am mai fost prin strălîndății.

Nu mi-e greu să muncesc. Oii mai muncii cum am mai muncii și mi-o ține și eu viața de azi pe mîine. Dacă m-am întors, e pentru că mi-a fost dragă casa și am crezut că m-or fi uitat jandarmii și nu a-or mai ține dirz de capul meu. Nu m-au uitat însă. Cînd avem un drept, Statul uită să ni-l dea, dar cînd avem să luăm ani de închisoare, atunci nu uită. Așa e cu noi tîrîni.

Încerc să-l conving că ar putea totuși să scape de mîinile jandarmilor și altfel:

— Înteleg că țî-e groază de jandarmi. De ce nu încerci să fugi de pe aici, să te duci de pildă la Piatra sau la București și să te predați procurorului. Acolo nu te-ar atinge nimeni. Din contră, țî-ar usura mult situația. Chiar judecătorii ar fi mai blînzii cu tine, știind că te-ai predat singur.

Pantelimon dă din cap:

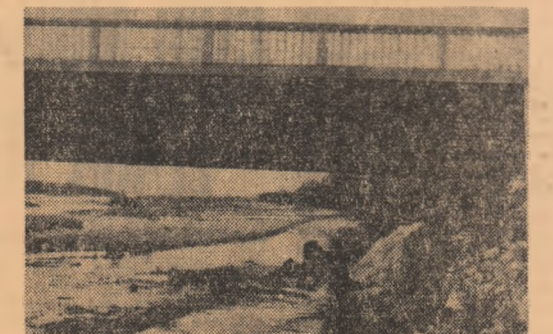
— Ușor de spus, greu de făcut.

Pînă la Piatra nu sînt tot păduri. Jandarmii sînt însă berechet, slavă Domnului. Tot pe mîna lor as intra. Și apoi chiar dacă as

ajunge cu bine la Piatra sau cum spui dîta, tocmai la București, nu m-ar arunca iar la închisoare, și n-aș fi pîzit tot de jandarmi? Cine m-ar scăpa din mîinile lor acolo, cînd m-ar bate și m-ar omori pe întîndute?

Procurorul? Dar ce știe el ce se întîmplă în spatele lui? Cînd m-au închis înția oară, nu m-au bătut, nu m-am plîns și nu s-a răstît la mine judecătorul ca să tac, că așa avem noi, puscărișii, obiceiul să ne vîltăm că ne-au omorît cu o palmă? Da'dacă procurorul, cum spui dîta, e om de omenie, de ce a lăsat să se bată oamenii nevinovați? De ce n-a zis nimic cînd jandarmii au bătut-o pe măică-mea și pe frate-meu? Ce ai făcut ei? Au prădat la drumul mare? Au fugit în pădure? De ce l-a bătut? Lasă domnule! Dîta ești din București. Acolo o fi lumea altfel. Dar aici, d. procuror n-aude, nici nu vede, cum sînt schingiuitii tîrîni!

Am tăcut. Ce să-i răspund? Să-i spun că se înseală? Aș fi mintit. Să-i făgăduiesc că-i vom

Sub acest poart (refuzat astăzi) au susținut — în 1911 — înamicii lui N. D. Cocea că s-ar fi ascuns reporterul în timpul... interviului — devenit motiv de discordie — cu Pantelimon (august 1967)

lucă cîțiva avocați pe răspunderea noastră? Nu-mi măi fac iluzii de autoritate noastră în fața ilegalității autorităților. Cînd mi-am adus aminte ca politician orăzului, în aceeași zi, îndărăzise să calc pe peste toate legile care asigură libertatea cetățenească și să-mi declare că mă va izgoni cu forța din oras, am înțeles că dacă cu noi care cunoaștem legile, cari oricum facem parte din clasa stăpînitoare, cari avem îndărătul nostru forța relațiilor, a presei, a putîneli de a ne apăra, se procedează astfel, cum trebuie să se procedeze cu acela cari în viața lor batjocorîți, împlăți, strîvîți, de oameni săraci și neputîncioși nu găsesc o ureche care să-i asculte, un suflet care să-l înțeleagă, și un tribunal care să le dea dreptate.

Să mă insist pe lîngă Pantelimon să se predea, după tot ce cunoșc din moravurile țării aștia? Mi se pare că e și în fondul lui conștiință oficial mizerabil de agent polițienesc.

N-am mai insistat prin urmare, dar am simțit nevoia să-l duc o ultimă asigurare că orice s-ar întîmpla dacă vreo dată se va preda sau va cădea în mîinile justiției, să se gîndească la mine și să fie sigur că va găsi dreptate, în București, cîțiva avocați care să-i apere și să pledeze pentru dînsul. I-am spus.

Pantelimon, nu mă privește trecutul tău. Ce-ai făcut nu se mai poate întoarce. Ca avocat însă o — să-ți dau un sfat pentru viitor ca o răsplătă la încercările pe care ai avut-o în mine. Fereste-te Pantelimon, ca de foc să faci moarte de om. Hoția la drumul mare e o faptă gravă; poate fi însă însoțită de fapte ușurătoare. Omorul însă nu are, nu va putea avea nici o îngăduire. Pantelimon, să nu omori niciodată!

Și atunci, am asistat la o scenă mîlă care se poate descrie dar care nu se poate reda în intensitatea ei simții și sălbotească.

Pantelimon a ridicat pusca de Jos, a cîntărit-o, s-a aplecat lung la dînsa, apoi încet, cu îndoială, cu neliniște și în sfîrșit, cu o mișcare bruscă, a descărcat-o.

Cartușele au căzut pe pămînt. Ce-aveam de acum să ne mai spunem? Toată firea, toată viața „banditului”, erau în gestul acela.

Și să-ți fi adus aminte de N. D. Cocea — peste mulți ani — și de această discuție, cît și de întreaga experiență a momentului atunci cînd scrie (în 1927) despre unii „procurori bîlbîți” și „poliști stîngaci” care „pîndesc din hăiturile codului penal” (vezi manuscrisul aflat în posesia Ioanei Cocea, intitulat „O zi efi un veac” scria de N.D.C. în timpul propriei sale detențiuni).

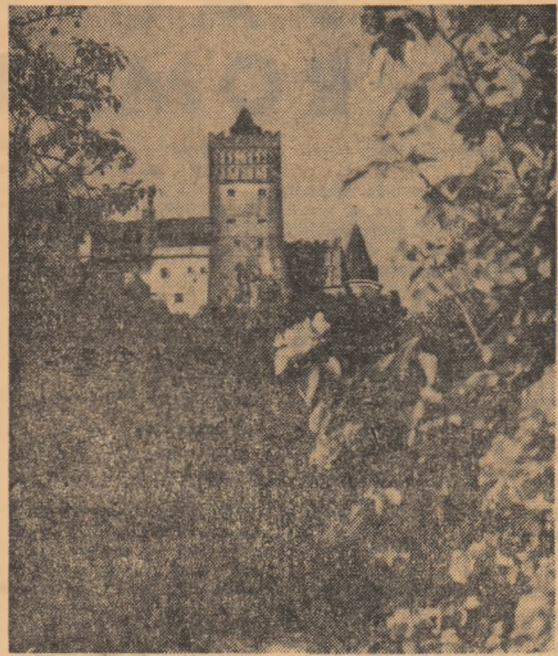
(Continuare în numărul nostru de VINERI)

CALENDAR

Soarele răsare la ora 4,34 și apune la 19,53.

• Numele lunii derivă de la cuvântul latin JUNIUS. Era luna Junoniei, zeita femeilor. Se crede că poartă și numele lui Lucius Junius Brutus, care a slujit pe regi, fondind Republica Romană. Popular i se mai spune CIRESAR, pentru că în această lună se coc cirescele.

• TIMPUL PROBABIL: În această lună, climatul în țara noastră, în cel mai mult — după exuberanța vegetației, biologia animalelor, frecvența ploilor și valoarea temperaturilor — este asemănător cu cel din regiunile subtropicale. Aerul umed de pe Oceanul Atlantic — implinește până la noi de un anticiclone ce se centrează deasupra insulelor Azore — este zău ridicat la mari înălțimi de curenții ascendenți, formați prin încălzirea accentuată a solului în cursul dimineții. Așuri la altitudine, aerul se răcește prin descendență. Prin răcire, vaporii de apă, condensează în picături

Castelul muzeului Bran

Din cetatea de piatră a munților Retezat, gătită cu salba celor peste 80 de lacuri glaciare, în a căror undă se răfrînge imaginea răsturnată a 60 de piscuri mal înalte de 2200 m, din Parâng până în Munții Apuseni, monumentele naturii, rezervațiile, izvoarele termale, vâile sălbatice tăiate de ape — deschid defileul de un pitoresc unic, păduri și o faună care cuprind zimbriul, capra neagră, ursul, cerbul și mistrețul, diversifică la nesfârșit aspectul pământului hunedorean și îndeamnă la cunoașterea lui. Sarmisegetza dacică și Ulpia Traiana măresc existența de milenii pe aceste meleaguri a poporului nostru. Țara Hațegului și a Moților, ținutul pădurilor, Elserica de la Demșuș, Castelul Corvinștilor, cetățile dacice de la Costești și Bliardu, așezarea romană de la Micia —

sînt numai cîteva din obiectivele turistice demne de a fi vizitate. Acest „bulgăre de aur” moștenit de la strămoși și îmbogățit cu nestematele perle ale construcției socialiste îndeamnă tinăra generație de a cunoaște și prețui această minunată zestire a poporului român, a trecutului său de luptă. Tineretul este dornic să cunoască fiecare colț al acestui mlaștină bogată experiență pînă în prezent. Merită amintită activitatea organizărilor U.T.C. de la Hunedoara, Petroșani, Deva, Brad, Orăștie și Hațeg, care în acest sezon turistic au organizat excursii la Sarmisegetza, Gorunul lui Horea, Petroșani, Hunedoara, Alba Iulia, Sibiu, Nordul Moldovei și altele. În urma indicațiilor Biroului de Turism pentru Tineret de pe

TRIBUNA EXPERIENTEI

nea, au fost constituite în cadrul comisiilor de turism ghidaj și alte amenajări, de la Costești și Sarmisegetza, vor intra în cercul. De asemenea, fiecare cerc de turism are ecuson și insignă proprie care sînt purtate de tineri cu ocazia acestor activități, cit și alte împrejurări. Se află în curs de creare vitrine turistice, precum și o bază materială proprie. Punctele turistice fixe, dotate cu campinguri și alte amenajări, de la Costești și Sarmisegetza, vor intra în curind în folosință.

Generalizînd experiența pozitivă a cercurilor de turism noi străduim să depășim formele cele mai atractive pentru tinerii de săptămîna, la locurile de agrement de la Cincș, Geogăuș, Călan Băi, Vata Băi, Lunca Florii, Lunca Mureșului și a Streiului.

Pentru a da posibilitatea petrecerii cât mai plăcute și educative a timpului liber, comisia județeană de turism organizează excursii în țară cu o durată de 4-12 zile, ca de exemplu „Circuitul României” (cu sprijinul Biroului de turism, cunoașterea orașelor București, Cluj, Timișoara, Constanța). Organizează, de asemenea, excursii pe Dunăre și în Delta, cu șleperi și pontoane. Că posibilitatea petrecerii unei vacanțe plăcute pentru elevi.

Avem încredere că realizînd amplu program de activități propuse, cit și găsirea altor forme, ca organizarea unor carnavaluri ale tinerilor, concursuri „Cine știe cel mai bine”, „Să ne cunoaștem patria”, culgeri de feluri de mâncare, concursuri de melancolie sau imprimări pe benză de magnetofon, întocmirea unor plante, marcarea unor trasee turistice, îngrijirea unor monumente istorice și ale naturii — vom da un caracter viu, atractiv activităților noastre, tot mai mult îndrăgite de către tinerii județului.

VIOREL PĂCURAR șeful comisiei de turism din cadrul comitetului județean Hunedoara al U.T.C.

POPAS LINGĂ INIMA DACIEI

numate țări, este mîndru că trăiește în ea. Răspunzînd acestor cerințe, măsurile luate de comitetul județean U.T.C. se înscriseră în lumina sarcinilor trasate de partid și a Consfățuirii pe țară a Uniunii Tineretului Comunist, pentru a organiza un turism complex, care să cuprindă întreaga masă de tineri. Organizațiile U.T.C. din județul Hunedoara au acumulat de

lingă Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, comisia județeană de turism a trecut la un amplu program de activități turistice care vor fi organizate în acest an.

În toate organizațiile U.T.C. s-a trecut la constituirea cercurilor de turism; pînă la ora actuală în peste 60 la sută din organizații, aceste cercuri și-au început activitatea. De aseme-

ne, au fost constituite în cadrul comisiilor de turism ghidaj și alte amenajări, de la Costești și Sarmisegetza, vor intra în cercul. De asemenea, fiecare cerc de turism are ecuson și insignă proprie care sînt purtate de tineri cu ocazia acestor activități, cit și alte împrejurări. Se află în curs de creare vitrine turistice, precum și o bază materială proprie. Punctele turistice fixe, dotate cu campinguri și alte amenajări, de la Costești și Sarmisegetza, vor intra în curind în folosință.

care prin aglomerare formează norii albi în formă de muni înălțate de răzădă, în cărcăci cu electricitate și greloni. Acesti nori, numiți cumulonimbus, dezvăluie furtuni electrice sau oraje, precum și, uneori, căderi de grindină.

În această lună litoralul, care pînă acum a fost rece, începe să se încălzească simțitor.

• VINĂTORII cunosc farmecul pînelor la căprioară. Un echipament complet, din care să nu lipsească binoculul, un însoțitor care cunoaște temeinic locurile de trecere ale purtătorului vîntului trofeu — aduc satisfacții deosebite. A nu se uita, însă, lupii, vulpile, pisicile sălbatice, vîzsurii, dihorii și toate răpitoarele cu pene în afara celor cecrotite prin lege.

• PESCARIII au din nou prilejul să-și încerce dibăcia, după ridicarea prohibiției, la toate speciile de pești. • TURISȚII au o invitație de onoare — Delta Dunării, care nu-și niciodată mai frumoasă ca-n această lună. Tulele însemnă pentru Delta întoarcerea pîșărilor, flori de primăvară și vară, belșug de pește, atmosfere stabilă, ideală pentru navigație, plajă și... absența țințarilor.

VEȘTI DIN ORGANIZAȚII

ALBA IULIA. Animat de dorința de a cunoaște istoria, evenimentele și realizările anilor socialiste, tineretul din județul Alba obișnuiește să organizeze acțiuni menite să ducă la cunoașterea județului, la înțelegerea importanței pe care aceste locuri au avut-o de-a lungul istoriei poporului român. Între aceste acțiuni, un loc de frunte îl ocupă excursiile. Antrenajii de organizațiile U.T.C. numeroși tineri — elevi, muncitori, cooperatori — din Blaj, Sebeș, Aiud, Cîmpeni au făcut excursii la Alba Iulia sau Blaj, au aruncat pe urmele lui Horia, Cloșca și Crișan, ale lui Avram Iancu. La Alba Iulia, prin grija comitetului municipal U.T.C., ghizi voluntari, dar temeinic pregătiți, au făcut cunoscut tinerilor excursioniștii evenimentele importante ale istoriei ce au avut

loc în acest oraș, precum și dezvoltarea sa în prezent. (Ioan Rodeanu, activist).

• PRAHOVA. Recent, peste o sută de elevi de la Eculeu Filipești-Pădure au întreprins două excursii, una spre Ploiești, vizitînd obiectivele economice și culturale din acest oraș, alta spre Gîmpina, vizitînd casa memorială Bogdan Petriceicu Hașdeu și cea a marelui pictor Nicolae Grigorescu (Mihaela Garpovici, elevă).

• ARGÈȘ. Cîntecul și veselia au fost tovarășii nedespărțiți ai celor peste 300 de tineri din municipiul Pitești, care au făcut să petreacă o recentă duminică în peisajul munților. Ei au vizitat Cîmpulungul și muntele Mateiaș, peștera Urșilor și Dimbovitocra. Mulți tineri și-au arătat dorința de a cunoaște, în continuare, minăstirile Hurezu și Arnota, peștera Polovrac. Comitetul județean U.T.C. și-a notat toate aceste propuneri, urmînd ca ele să fie cit mai repede realizate. (Alexandru Dragomir, student).

AZI VĂ RECOMANDAM:

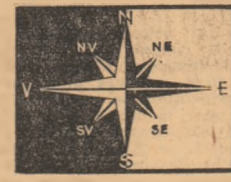
Strehaia, vechi tîrgușor oltenesc, așezat sub dealuri fructifere, e străjuită pînă astăzi de zidurile falnice ale unei bătrîne cetăți, din care răsare turia bisericii și se înalță semeștii foșilor de unde erau veștii albe datînd oaspeții cei îndepărtați. Meleagurile mehedintene au prin ele inelul darul să impresoreze călătorul cu sumedenia de umbre ale strămoșilor, desprînse din aceste ziduri, poposite din memoria brisaveilor: „fost-a pe aici unul jupîn Neagoș, căruia domnul Basarab Tepeșu, pentru vrednicia sa, datu-i-a scaun bănesc ce să stea la Strehaia”. Pe locurile Strehaiei, istoria îl află pe însuși Vodă Mihai Viteazul ca bănișor de Mehedinți; legenda zice că el ar fi cel ce a clădit cetatea cu minăstire și încă într-o singură noapte, din care pricină — întinerie și grabă — altarul bisericii, unic în Țara Românească, a fost așezat spre miazăzi. Dar numai legenda glăsuiește astfel fiindcă minăstire-cetate, așa cum ne-a rămas ea astăzi, își poartă data sigură a înălțării, săpărit în broderia de piatră a pisaniei din pronaos: 1645. Locurile acestea bine păzite prin împrejurirea dealurilor, au fost alese pentru a ridica cetate de către Matei Basarab, care le-a întărit cu ziduri de apărare, șanțuri, contraforturi și a adus aici curtea domnească. Descrierea cea dintîi a minăstirii-cetate Strehaia o aflăm

Povestea unor „insule misterioase”

Nu de mult, zărele din întreaga lume anunțau o dramă puțin obișnuit, petrecută în Antartica. O expediție științifică lansa semnale de alarmă. Insule pe care se instalase, dispăruse odată cu ochii. Și s-a crezut a fi un mister. Cazul nu este însă singular. La începutul secolului al XVIII-lea, în Marea Mediterană a apărut o insulă vulcanică. Italianii au numit-o Iulia, englezii — Hrehemjar, spaniolii — Fernandez. Toți căutau să pună mîna pe ea, numai că în timpul disputelor, insula a dispărut. În 1928, 1933 în timpul erupției vulcanului Krakatau, în strimtoarea Sunda, dintre Java și Sumatra, au apărut o mulțime de insule, numite de indonezieni „copiii lui Krakatau”. Treptat însă, insulele au dispărut, astăzi puțin și văzute numai una. În septembrie 1952, la 250 mile de Tokio, a apărut o nouă insulă, în timpul erupției unui vulcan submarin de o forță neobișnuită pentru ca în octombrie 1955, insula să fie înghițată de apele mării. Acum cîteva ani, sub ochii ultimii ai pescarilor și marinarilor aflați în apropiere, dintr-un nor de fum și lavă, s-a născut insula vulcanică Surtsef, situată în apropierea coastelor Islandei. În prezent, ea este vizitată de numeroși turiști și oameni de știință, pînă cînd ca urma, probabil, soarta celor de dinaintea ei.

insă, cu bogata sa imaginație a creat, în legende și povestiri, numeroase „soluții”. Acestea au luat naștere concomitent la olteni, bănățeni și ardeleni, adică la cîinii mai apropiați ai muntelui cu numele atît de curios. Lată trei explicații populare, din mai numeroasele legende ce circula pe această temă. 1. Povestea spune că pe

AUTO-STOP

n.n.) girlele și s-au curmat și cale și poteca de nu mai aveau pe unde trece dincoace de mușchi ciobanii din țara Biresi cu turmele lor. Dar ciobanul birsan știe că nu e singur pe lumea lui dumnezeu și că Românii sunt cu frunza codului. Cu glas de buciom cheamă în patru părți ale cerului și vin cei de o limbă și vin și vin mereu... Și aștia veniți că din zori de ziua pînă la soarele achingie le-a fost de ajuns să ridice cite un pumn din malul lezît pe vale și să-l arunce între Virful cu Dor și Jepsi. Curățeau așa toată Valea Prahoșei și apelor le-au asternt pat nou cu prund și nisip galben. Apoi, pentru ca altă dată să nu mai risipească ploile muntelui de lut scos din Valea Prahoșei, ciobanii grămădiră peste el codri de lemn tăiat și dederă foa lemnelor de se prefăcu lutul în stîncă. Și iată de ce acestui munte îi ziseră de atunci „Piatra Arsă”.

acestea să vadă pînă departe, însuși împăratul a rețezat cu paloșul său cîrful muntelui, rămîndu-î de atunci numele de Retezat.

3. O altă legendă glăsuiește despre trei zîne cu părul de aur, fete de uriaz, care și-au clădit singure cetățile. Încătoasă, una din ele, voinică să distrugă cetatea zînei de la poalele muntelui Retezat, a aruncat mistria cu care abia terminase de zidit. Unealta a fost însă, aruncată prea departe oclintînd astfel cîrful muntelui din spațiile cetății.

Cele mai „înalte capitale”

Quito (Ecuador) — 2980m; Bogota (Columbia) — 2610m; Addis Abeba (Etiopia) — 2550m; Mexico (Mexico) — 2268m; Kabul (Afghanistan) — 1760m; Pretoria (Republica Sudafricană) — 1360m; Teheran (Iran) — 1132m.

Legenda Pietrei Arse

Cîți din pasionații munților nu au urcat pe „Piatra Arsă”

ARCAS

A MĂNUNTE ORGANIZATORICE

În sală domnea liniștea caracteristică vechilor catedrale cu organul plecat în concordanță medicală. Ne uitam unii la alții pe țigări. În jurul nostru zburau muște anemice, abia leșite din lărnă. Trecuse un sfert de ora de cînd secretarul nostru, Sandu, adică tovarășul Petrescu vreau să spun, declarase că asteptă cu interes propunerile noastre. Uluindu-mă în jur aveam impresia că păstrăm cu toții un lung moment de reconciliere la mormintul unei idei... Ne-am mai putut răbda, am scîrbit în picioare și am spus: — Eu propun să organizăm o excursie! Un imens suspin de ușurare făcu să flutere perdelele de

ARCAS

A MĂNUNTE ORGANIZATORICE

le ferestre. Nodul gordian fusese tăiat cu o singură și magistrălovă lovitură de spadă. — Da, dar unde? se interesă cineva dintr-un colț. Și începură atunci să curgă propunerile! Pe deasupra capetelor noastre infernalmente se încercaseră în zbor răsărit nime de pitoresc cabane culbărite la poalele unor stînci, de piscuri montane învîluite în cețuri romantice, denumiri de trasee turistice și de stațiuni balneare cu ape feruginoase. Ba cineva opină că un interes carecresc ar putea prezenta și ruta Constanța-Suez-Nova Zeelandă... Pînă la urmă căzurăm de acord că excursia se va face, iar obiectivul ei, ca și alte cf-

să ne luăm hrană rece, să mincăm vinat la cabană, să ne aprovizionăm grîjii cu hrană caldă sau să nu mincăm deloc. Cineva a declarat sub semnătură îndesificabilă că o lozină, cu textul „ÎN PĂDURE SAU LA MARE RESPIRA-VOU AER TARE” va trebui să precedă, purtată de doi tineri viguroși, expediția noastră, pentru ca toți trecătorii înfîmîrîi pe drum să moară de invidie aflînd ce ne-am pus noi în gînd să facem.

Au mai fost și alte propuneri interesante, și vor mai veni și altele. Deocamdată stăm și le analizăm pe cele existente. E cald, aerul din sala în care discutăm, analizăm și comparăm cu ardoare, principialitate și simț de răspundere propunerile primite, pare că provine dintr-o baie de aburi uitată în funcțiune de circa trei săptămîni.

Dar pînă în noiembrie, cînd după unele calcule estimative toate problemele organizatorice vor fi clarificate și obiectivul excursiei stabilit, se mai răcește ea vremea... FLORINA IONESCU

APOSTOLORUM...

GRIGORE ALEXANDRESCU

„Marele și adevăratul nostru fabulist” — cum va fi caracterizat mai tîrziu poetul Grigore Alexandrescu, pornește în vara anului 1842, împreună cu bunul său prieten Ion Ghica, într-o lungă excursie prin Oltenia, avînd ca principal scop vizitarea minăstirilor și locurilor cu rîsunet istoric din această parte a țării. Itinerariul acestei excursii îl găsim notat lapidar pe una din paginile lui Ion Ghica: „Într-această călătorie am mers din minăstire în minăstire și din schit în schit, de la Cozia pînă la Tismana; ne-am coborît la Turnu — Severin și apoi ne-am întors, urmînd obștea munților din stînga în stînga, călătorind cînd pe jos, cînd călare, din gura Bănei în Dunăre pînă în Valea Olului, la Turnu-Rosu...” Excursia a durat o lună și jumătate, timp

în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc (1845). Memoria lui fiind publicată integral în anul 1863. Grigore Alexandrescu este astr de arhitectonică și zugrăveala minăstirilor, notează amănunțit în poezii, în care Grigore Alexandrescu a fost „privitor al naturii sălbatice și admirator al erolor care au zidit acele sfinte lăcașuri”. Locurile vizitate îl impresionează pe poet în mod deosebit, inspirîndu-l trei din cele mai bune poezii lirico-patriotice ale sale: Mormintele — la Drăgășani, Umbra lui Mircea — la Cozia, Răsăritul lunii — la Tismana. Pe lingă aceste poezii Grigore Alexandrescu își transcrie impresiile avute în timpul excursiei în cartea sa de proză Memorial de călătorie din care publică fragmente în revista Fragmenta (1844) și în ziarul Vestitorul românesc

Scintei tinereții

● Sa vedem ce urmează!

DOREL FLĂMÎND, IULIU IONASCU, activiști... Bătăria: Recent, din inițiativa Comitetului Județean Bistrita-Năsăud al U.T.C., s-a ținut o întâlnire...

● Și totuși, gazdele au pierdut

VLAD MIHAIL, 17-anoș... Recent, aici s-a desfășurat etapa județeană a campionatului republican de volei-juniori...

● Drum bun culegătorilor de frumos

GHORGHE MAZILU, activist - Slătina. O stație a culegătorilor de folclore etno-logic este interesantă...

● Un tilhar de drumul mare

VICTOR TOMA, procuror - Călimănești. În vîrstă de 29 de ani, venind de înserat de la Gara Bogdana...

● Opere de artă care-ți produc coșmaruri

LEON IANCOVICI - student - Băncuțeni. Complementul studentesc din Drobeta-Vîlcea este un grup...

Era o vreme, nu prea îndepărtată, îndepărtată de la Uzina „Independența” din Sibiu...

locuitorii noștri sînt de acord. Dar în practică? În practică lucrurile nu tîrziu să se schimbe...

— Nu. Concluzia este clară. Organizarea de activități, defectuos organizate, și concepute...

NOSTALGII FĂRĂ PERSPECTIVĂ

GH. GHIDRIGAN

noua structură organizatorică constituită în loc să treacă neînfrizată la fapte...

Se observă, în continuare, păstrarea principiului conform căruia secretarul trebuie să facă totul...

INIȚIATIVE ALE UTECIȘTILOR

Manifestări dedicate Anului revoluționar 1848

U.T.C. Vilcea și Argeș împreună cu comitetele județene de inițiativă...

Serbare cimpenească

La Călimănești, în minunata stațiune de odihnă de pe malul Olteului...

Serbare cimpenească

La Călimănești, în minunata stațiune de odihnă de pe malul Olteului...

PAGINI DE ROMANTISM

(Urmare din pag. 1)

cărel brigăzi li trebuia asigurată loc de cazare și masa și poate pare de domeniul incredibilului...

Frații muncă lor, țărani cooperatori din Giurgiu și mecanizatorii permanentizați aici au făcut ca efectele secetei să fie minime...

OBSTACOLE ÎN CALEA LEGUMELOR

(Urmare din pag. 1)

efectele nedorite ale secetei nu sînt înregistrate nici măcar pe o palmă de pământ și la alte cooperative agricole...

Observații

observat că Lichi Viorei primea după perdele anumiți cetățeni. Am bănuț că nu sînt lucruri cîștigate...

Din concluziile de învățare:

Cauze care au facilitat furul: 1. Nerespectarea instrucțiunilor M.C.I. nr. 1444/1963...

Cînd mina lungă a infractorului leagă ochii controlorului

Viorei areve 19 ani. Nu știm care sînt criteriile împărțirii gestiunilor, fapt este însă că în cea anterioară...

Observații

copii i se dă mustare. Adăugând că inventarele erau făcute de un singur revizor și acesta lipsit de elementare cunoștințe...

INFORMAȚII

Tovarășul Janos Fazekas, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, a primit luni dimineața pe Stanislav Gucwa, ministrul industriei alimentare și achizițiilor din Republica Populară Polonă...

La Gara de Nord, delegația a fost însoțită de tov. Mihai Stoica, vicepreședintele al C.E. al U.A.S.R., de membri și activiști ai C.E. al U.A.S.R.

La invitația vicepreședintelui Consiliului de Miniștri Alexandru Birlădeanu, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice...

La acropuntul Băneasa, delegația a fost însoțită de tovarășul Mircea Angelescu, președintele Consiliului U.A.S.R. de membri și activiști ai C.E. al U.A.S.R.

Ieri la amiază a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Praga, delegația Uniunii Naționale a Studenților din Anglia, Wales și Irlanda de nord (N.U.S.E.W.N.I.)...

Ieri a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Budapesta, delegația Uniunii Naționale a Studenților din Finlanda (S.Y.L.), formată din Tuomo Tirkkonen și Jyrki Vesikansa...

A APĂRUT NR. 5/1968 AL REVISTEI „PROBLEME ECONOMICE”

SPORT NOTE COMENTARIU

- 1. Ce împiedică răspândirea și afirmarea fotbalului în rândul copiilor și juniorilor?
2. Care este, după părerea dumneavoastră, sistemul competițional cel mai potrivit și eficient pentru dezvoltarea activității fotbalistice în rândul copiilor și juniorilor...

ACTUALA COMPETITIE PENTRU JUNIORI ESTE O SIMPLĂ FORMALITATE

Prof. DUMITRU TEODORESCU antrenor federal

Cum să putea defini hotărârea Federației de a desfășura campionatul republican de juniori? O măsură arbitrară, nejustificată...

BÎRFITORUL

ca mălaiul sport. Și caruselul birfelor, săprografiante continuu... se-nvîrte de te-măjește. Dar, val, săracu' Bîrfitorul ce l-au mai cîinat oamenii...

COMITETUL DE STAT PENTRU CULTURA ȘI ARTA ȘI OFICIUL DE SPECTACOLE ȘI TURNEE ARTISTICE. O.S.T.A. prezintă. În turneu la București în ziua de 9 iunie la Atenelul Român...

La Praga, în cadrul „Cupa Internațională” la fotbal (fostă „Cupa Rappan”) s-au întâlnit echipele Dukla Praga și Sporting Lisabona...

Pe scurt. Doviids (România) și Șt. Chi-tu (România). La clasa 500 cmc., pe primul loc s-a clasat tot un sportiv cehoslovac: Pavel Hora...

Înainte de meci, adesea sînt adunași de pe stradă, în fundurile lor strecurindu-se dorbedei și huliganii notorii...

În ce mă privește, eu sînt pentru o competiție națională. Dar nu aceasta rezolvă problemele în speță: creșterea unor juniori care să asigure, cu hris, schimbul de mîine...

ÎN DEZBATERE: COPIII, JUNIORII ȘI FOTBALUL

ȘCOLILE - PRINCIPALA SURSĂ DE TALENTE. Prof. DINCĂ SCHILERU antrenor al echipei naționale de tineret

Desfășurarea campionatului republican a prejudiciat în mare măsură promovarea reală, eficientă a talenților către echipele de performanță...

La multe dintre aceste întrebări ar trebui să răspundă tinerii de toate tinerii țării. Nu mai e pot formula gama bogată și variată a preocupărilor generației lor...

minuază potențialul fotbalistic al tineretului, a îngustat baza de selecție și a împiedicat procesul depistării elementelor de perspectivă...

zează - cel puțin în țările socialiste, unde orice tânăr capabil poate ajunge orîndu vrea - printro încercare în posibilitățile tehnice ale omeniilor...

ACTUALITATEA pentru tineret

CERC AL TINERILOR CIBERNETICIENI. Pe lângă Institutul de calcul din Cluj al Academiei a luat ființă un cerc al tinerilor ciberneticieni...

Un tezaur dacic. HARCHITA (de la corespunzător nostru). Într-o piese de deosebită valoare istorică aflate în posesia muzeului din Miercurea Ciuc...

Atelier MIRCEA IONESCU: „PICTURA ÎMI DĂ PUTEREA DE A LUA UN CONTACT SINCER CU MINE ÎNSUMI”

Se apropie vacanța... În actuala vacanță vor fi organizate numeroase tabere pentru pionierii și scolarii cu preocupări comune...

MARE PLIMBĂREȚI. După socotelile unui geolog, Alpi se apropie în fiecare an, din cauza magnetismului pământului...

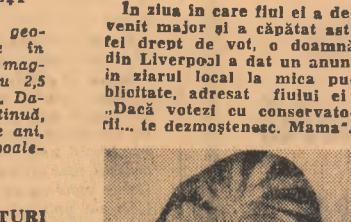
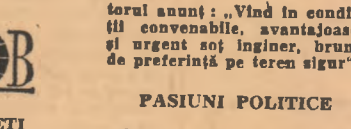
FASIUNI POLITICE. În ziua în care fiul ei a devenit maior și a căpătat astfel drept de vot, o doamnă din Liverpool a dat un anunț în ziarul local...

LA PESCUIT CU PLASE DE FLUTURI. Peștele zburător originar din vestul Africii, poate zbura pe o distanță de cîteva metri...

Se cuvine să distingem mai întâi din acest punct de vedere cele două aspecte majore ale problemei: ce știe un tânăr în pragul maturității sale...

Da, în ziua în care fiul ei a devenit maior și a căpătat astfel drept de vot, o doamnă din Liverpool a dat un anunț în ziarul local...

Cu toate aceste limite, o anumită viziune a lumii și societății umane nu poate lipsi niciunui tânăr în pragul maturității sale...

Mișcarea revendicativă din Franța

Luni, în Franța au continuat convorbirile dintre reprezentanții sindicatelor, ai guvernului și ai patronatului, începute de săptămîna trecută, în condiții în care mișcarea revendicativă a greviștilor se desfășoară mai departe în întreaga țară.

În sectorul particular au intervenit o serie de acorduri locale, pe baza cărora, marți, urmează să fie reluat lucrul. Dar, după cum anunță agenția France Presse, în sectorul public și cel naționalizat au apărut dificultăți care împiedică în mare măsură restabilirea activității normale în țară. În urma tratativilor dintre diferitele sindicate ale căilor ferate și ministrul transporturilor nu a rezultat nici o soluție definitivă care să facă posibilă reluarea traficului feroviar. Într-un comunicat al Biroului Federal al Confederației Generale a Muncii se arată că „nu se întrece nici un acord asupra nici una din punctele esențiale, deoarece statul se menține pe poziția de a trata pe lucrătorii din căile ferate în mod diferit de ceilalți lucrători din întreprinderile publice și naționalizate”. Sindacatul Organizației radioteleviziunii franceze (O.R.T.F.) a anunțat că, începînd de luni seara, ziarștii de la rețeaua de radiodifuziune „France-Inter” au intrat în grevă. Ei au luat această hotărîre în urma unor tratative dintre reprezentanții sindicatului și noul ministru al informațiilor, Yves Guena, tratative care nu s-au soldat cu un răspuns satisfăcător la revendicările privind libertatea de opinie și autonomia administrativă a O.R.T.F. Această grevă a fost urmată, luni seara, de demisiile directorului radiodifuziunii, Pierre de Boisdeffre, directorului televiziunii, Emile Biagini, și subdirectorului actualității televizate, Edouard Sablier. Reluările ale lucrului sînt anunțate la

Banca Franței, în industria petrolieră începînd de marți, în industria chimică, unde s-ar fi ajuns la un protocol de acord, de asemenea, în industria metalurgică din Normandia și industria siderurgică din Lorena, unde activitatea urmează să fie reluată în câteva zile. Marți urmează să înceapă concorbirile între noul ministru al educației naționale, François Ortoli, și reprezentanții Federației educației naționale (F.E.N.). Ministrul, se spune într-un comunicat al F.E.N., a recunoscut necesitatea de a înscrî în bugetul pe 1968 credite suplimentare pentru educația națională și de a angaja o discuție aprofundată asupra reformei universitare. În cursul zilei de marți, urmează să aibă loc numeroase alte consultări cu muncitorii greviști, consultări care sînt menite, după cum scrie agenția France Presse, să împedescă o situație socială încă foarte conșuză.

REZULTATELE ALEGERILOR DIN ECUADOR

Rezultatele practice definitive ale alegerilor prezidențiale desfășurate duminică în Ecuador indică victoria lui Jose Maria Velasco Ibarra, care a deținut de patru ori pînă acum funcția de președinte al țării. Astfel, după numărarea a peste 90 la sută din voturile exprimate, Velasco Ibarra totaliza 226.028 voturi. Dintre ceilalți patru candidați, un număr apreciabil de voturi a obținut Andres Cordova (217.890) și Camilo Ponce Enriquez (195.382), care au deținut, de asemenea, în trecut mandatul prezidențial. Tot duminică au fost aleși 52 de senatori și 80 de membri ai Camerei deputaților. Președintele proclamat al Ecuadorului, Otto Arosemena, a declarat că alegerile s-au desfășurat într-o atmosferă de calm. Cu toate acestea la Guayaquil, principalul centru economic al țării, s-au semnalat unele incidente între sprijinitorii diferiților candidați la postul de președinte. Armata a intervenit trăgînd focuri de armă în aer, dar nu au fost operate arestări și nici nu s-au semnalat răniți. În schimb, un incident produs între două grupuri rivale în provincia Esmeralda, s-a soldat cu un mort. Ultimele alegeri prezidențiale s-au desfășurat în Ecuador în 1960 și s-au încheiat tot cu victoria lui Velasco Ibarra. El a ocupat doar un an fotoliul prezidențial, fiind înlăturat de la putere în 1961 în urma unei lovitură de stat. Pînă la actuale alegeri prezidențiale, țara a fost condusă de președinți interimari, cu excepția perioadei 1963-1966 cînd o jantă militară a deținut puterea.

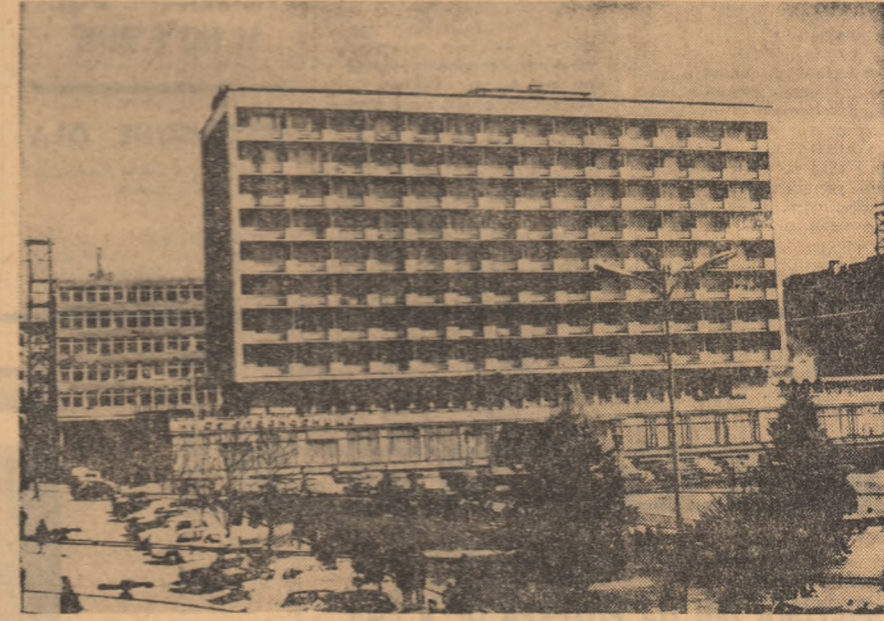
Demonstrație la Ciudad de Mexico în cursul căreia participanții și-au exprimat solidaritatea cu lupta poporului vietnamez

SESIUNEA O. N. U. Proiect de rezoluție privind Africa de Sud-Vest

NEW YORK 3 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: La Palatul Națiunilor Unite din New York a fost difuzat, luni după-amiază, proiectul de rezoluție în legătură cu problema Africii de Sud-Vest.

Acest document, elaborat de grupul statelor afro-asiatice, va fi prezentat oficial ședinței plenare a Adunării Generale la următoarea întrunire a acesteia. Proiectul de rezoluție reflectă punctele de vedere exprimate de marea majoritate a delegațiilor în cursul amplei dezbateri desfășurate timp de aproape o lună și jumătate în Adunarea Generală a O.N.U. Astfel, în acest document se „confirmă dreptul inalienabil al poporului din Africa de Sud-Vest la libertatea și independența și legitimitatea luptei sale împotriva ocupației străine” și se „condamnă guvernul Africii de Sud pentru refuzul său persistent de a respecta rezoluțiile Adunării Generale și Consiliului de Securitate, de a se retrage din teritoriul Africii de Sud-Vest” și pentru acțiunile sale îndreptate spre consolidarea controlului său ilegal și spre distrugerea unității populare și integrității teritoriale a Africii de Sud-Vest.”

Subliniind că „prin refuzul de a-și retrage administrația din teritoriul, guvernul Africii de Sud a împiedicat acest teritoriu să obțină independența conform rezoluțiilor Națiunilor Unite”, documentul atrage atenția asupra „gravelor consecințe ale continuării ocupației de către Africa de Sud a teritoriului Africii de Sud-Vest, fapt care constituie o gravă amenințare la adresa păcii și securității internaționale”. Considerînd că perpetuarea ocupației acestui teritoriu „constituie un act de agresiune și o amenințare gravă la adresa păcii și securității internaționale”, Adunarea Generală reînnoiește, prin acest proiect de rezoluție, „cererea sa ca guvernul Africii de Sud să re-

R. P. BULGARIA. Construcții moderne înălțate la Sofia

Evoluția planetei Icarus

MOSCOVA 3 (Agerpres). — Directorul Institutului astronomic „Sternberg” din Uniunea Sovietică, Dimitri Martinov, a declarat presa că minusculele planete Icarus, care în noaptea de 14 spre 15 iunie va trece la o distanță de aproximativ 6,4 milioane de kilometri de Pămînt (departare ce depășește de mai bine de 16 ori distanța Pămînt-Lună), nu va putea fi văzută direct de astronomi, care beneficiază de telescoape electronice speciale. Acest asteroid, cu un diametru de aproape

1,6 km, a fost descoperit în iunie 1949 de astronomul american Baade. Icarus este una dintre puținele planete care evoluează mai aproape de soare. Odată la 19 ani ea poate fi observată și de Pămînt. Oamenii de știință sovietici au pregătit instalații speciale pentru a urmări evoluția minusculei planete deoarece ea nu poate fi observată cu ochiul liber. Astronomii cunosc aproape 2.000 de mici planete asemănătoare lui Icarus.

Peisaj economic tunisian

Poporul tunisian a sărbătorit în prima zi a lunii iunie o dublă aniversare: 13 ani de cînd Tunisia s-a proclamat stat independent și 10 ani de la adoptarea de către Adunarea Națională a noului constituție — legea fundamentală care stabilește direcțiile principale ale evoluției țării. Această zi este scumpă popoului tunisian pentru că a deschis țării largi perspective spre progres și civilizație, pentru că a însemnat un moment esențial al luptei pe care toate forțele națiunii o duc pentru construirea unui viitor prosper în toate domeniile — social, economic și cultural. „Speranța noastră, spunea președintele Burghiba, este de a câștiga această mare bătălie pe care o ducem începînd cu 1 iunie 1956 pentru dezvoltarea economică și socială”. Tunisia oferă în prezent imaginea reconfortantă a unei țări care o economie angajată activ pe drumul dezvoltării, diversificării și modernizării. „Noi am înțeles, scria în aceste zile „L'Action”, că nici o expansiune economică nu poate fi realizată pe o structură arhaică și sclerozată, că progresele țării poate fi realizate numai printr-o manieră armonioasă și integrată pe plan economic, social, cultural și spiritual”. Țară fină, angajată într-o luptă neîntreruptă împotriva rămănelor în urmă, acumulate de-a lungul secolelor. Tunisia

De la trimisul nostru

Își consacră principalele eforturi spre punerea în valoare a resurselor naționale. Principala ramură a economiei tunisienne rămîne, în continuare, agricultura. Dar cultura pămîntului, cu toate eforturile făcute, ocupă numai cu puțin mai mult de jumătate din suprafața agricolă a țării. Acest fapt vorbește de la sine despre marile rezerve ce există în acest domeniu. Pumea lor în valoare necesită, însă, mari eforturi umane și materiale. Aceste eforturi se fac de către guvernul tunisian care a alocat pentru dezvoltarea agriculturii o treime din totalul investițiilor. Ele sînt îndreptate în două direcții: recuperarea pentru cultură a noi terenuri necultivate și lărgirea suprafețelor irigate. În același timp se desfășoară ample acțiuni de modernizare a plantațiilor de măslini și palmieri, se aplică măsuri eficiente pentru combaterea efectelor nocive ale nisipului adus de vînturi din deșert. În sectorul industrial, alături de marile ateliere manufacturiere prezente în aproape toate centrele țării, care în ultimii ani au cunoscut o perioadă înfloritoare, s-au dezvoltat și uzine moderne care, după părerea autorităților, rămîn forma principală — cea mai eficientă — de valorificare a resurselor naturale. Beneficiind din partea statului de un volum de investiții egal cu cel repartizat agriculturii, producția industrială marchează o creștere constantă în fiecare an. Surprinzător este volumul construcțiilor. În fiecare din orașele vizitate pe litoralul Tunisiei, am remarcat numeroase obiective aflate în fază de construcție sau de curînd terminate. Un ritm rapid cunoaște în această parte a țării construcția de hoteluri. Un reprezentant al Secretariatului de stat pentru afacerile externe, îmi spunea că în acest an se scontează că aproximativ 500.000 de turiști străini să viziteze Tunisia, o țară care și cădește cu perseverență propriul destin.

VASILE BARAC

Tunis, 4 iunie

Luptele de la Saigon

Agenciile de presă transmit că în cartierul Cholon din Saigon au continuat luptele și în cursul dimineții de luni. Elicoptere americane au lansat bombe cu gaze lacrimogene asupra unor poziții definate de detașamentele forțelor patriote, care, în ciuda asalturilor repetate ale trupelor americane, rezistă pe aceste poziții de mai multe zile. Bombele cu gaze lacrimogene au fost lansate în același loc, unde a dominat șeful poliției saigoneze, colonelul Van Luam, și o parte din ofițerii din steful său major au fost uciși de rachetele lansate din eroare de un elicopter american. Se precizează că este pentru prima dată cînd americanii întrebunțează gaze lacrimogene în luptele din interiorul capitalei sud-vietnameze.

Agenciile de presă au transmis unele amănunți în legătură cu desfășurarea luptelor de duminică în districtul Cholon din Saigon. Se precizează că un elicopter american a lansat, din greșeală, câteva rachete asupra postului de comandă sud-vietnamez din Saigon, omorînd șase ofițeri superiori, printre care șeful poliției, colonelul Van Luam. Au fost, de asemenea, răniți primarul Saigonului, colonelul Van Cua, și colonelul Nguyen Van Gian, comandantul districtului militar al Saigonului. Deși autoritățile americane au încercat să dezmințim acest fapt, ofițerul William Blal care face parte din batalionul 30 de infanterie al S.U.A. și care conduce operațiunea dintr-un alt elicopter, a recunoscut că rachetele au fost trase din elicopterul american. El a declarat că rachetele au căzut la o distanță de aproximativ 50 de metri de țintă, lovind în plin postul de comandă sud-vietnamez. Un alt ofițer, de data aceasta saigonez, care nu a vrut să-și dezvăluie identitatea, a afirmat că în momentul acela el a anunțat prin radio echipajul elicopterului american să înceteze focul.

INCIDENTELE DE LA BELGRAD

BELGRAD 3 (Agerpres). — După cum transmite agenția Taniug, în cursul nopții de 2 spre 3 iunie, la Novi Beograd s-a produs un incident între grupuri de tineri brigadiere pe de o parte și grupuri de studenți care au vrut să intre cu forța în sala Universității muncitorești, unde avea loc un spectacol în cinstea brigadierilor, participanți la acțiunea de muncă „Novi Beograd-68”. Au fost provocate dezordini și s-au produs stricăciuni în sală. Chemată la fața locului, miliția a lichidat incidentele și a operat arestări. Luni dimineața, a avut loc o întrunire studențească la care a luat cuvîntul, printre alții, prof. Toma Bunușevac, prorectorul Universității din Belgrad. Apoi, participanții au pornit spre centrul orașului Belgrad. Pe drum demonstranții au fost oprii de organele de miliție. La fața locului au sosit Veliko Vlahovici, președintele Conferinței orașenești a Uniunii comunistilor din Belgrad, Miloš Minici, președintele Skupștinei R. S. Serbiei, și alți conducători, care au arătat studenților că cerințele lor sînt justificate și că trebuie să înceteze să tragă peste cordoanele de ordine ale miliției ceea ce a dat naștere la noi incidente. Luni după-amiază a avut loc ședința Vecei Executive a R. S. Serbiei, care a examinat situația legată de demonstrațiile studențești. În legătură cu aceasta, Djurița Ioićki, președintele Vecei, a făcut o de-

SCRUTINUL DIN TURCIA

Agencia Reuter transmite rezultatele provizorii ale alegerilor care au avut loc duminică în Turcia, pentru reînnoirea unei treimi a Senatului, precum și pentru desemnarea noilor consilieri generali, municipali și cantonali. Partidul Dreptății, condus de premierul Süleyman Demirel, a obținut 57 din cele 52 de mandate din Senat, iar Partidul Republican al Poporului, principală grupare a opoziției 17 mandate. Rezultatele privind restul de două mandate nu sînt încă cunoscute. Cele 5 locuri vacante din Medjisi (Camera deputaților) au fost, de asemenea, obținute de Partidul Dreptății.

Expunerea premierului Pompidou

Primul ministru al Franței, Georges Pompidou, a expus luni presiunea de vedere al guvernului privind rezolvarea problemelor sociale și studențești din țară. După ce a precizat că „se manifestă tendința de reluare a lucrului, și a subliniat necesitatea reluării pretutindeni a activității într-un timp cât mai rapid posibil, relevînd că cele trei săptămîni de grevă reprezintă pentru Franța o pierdere de aproximativ 6 la sută din producția națională. El a afirmat că „guvernul își va respecta toate angajamentele fără excepție”. Abordînd problema universitară, vorbitorul a arătat că guvernul a pregătît o reformă profundă a universității. În încheiere, G. Pompidou s-a referit la apropiatele alegeri parlamentare. Ca și președintele de Gaulle în cuvîntarea radiodifuzată de joia trecută, el a înecat să arunce răspunderea pentru actuala situație din țară asupra forțelor de opoziție și în special asupra comunistilor. El a chemat la fărîmarea unei majorități „crescute și importantă” a gaullistilor, în parlamentul care va fi format după scrutinul din 30 iunie

funcția, în ciuda demiterii sale de către parlament. Se cristalizase după aceasta părerea că, acînd pe militari în spate, Samudiu ca câștiga fără doar și poate. Dar, la cîteva zile după începerea faimoasei năvăliri, „Garda” a început să mărgăliască în chip original, doi la dreapta, doi la stînga, stîrnind multă mirare și făcînd să apară în textele telegramelor de presă multe semne de întrebare. Adevărul este că la început Vallarino nu știa nici el prea bine pe cine ca declara căștigător. Începuse el cu echipa lui Robles

Garda națională a ales

dar avea îndoieli că a început-o bine. Căci de la Washington nu venise nici un indiciu. Și în lipsa unui astfel de articol militarilor căutau să dibuieze, pe ghicite, dincolo de bate vîntul. În cele din urmă — nici nu se putea altfel — vîntul a început să bată. Exact din direcția opusă, așa că generalul avea — tragedie! — vîntul în față. El însă nu s-a intimidat. Cu singele rece pe care regulamentele militare îl prescriu pentru situațiile excepționale, Vallarino a comandat scurt stînga-mprejuri, și, după această purtută de

180 de grade, Arias era, originea s-ar fi mai întimplat apoi, președinte al statului Panama. Ce arbiru, ajutat la toșă de toți subalternii săi, cu beionetele la armă și „perfect orientat”, șeful miliției a știut imediat cui să-l aducea victoria. Dar nici cîntul n-a bătut la coia întimplării. Intrucît grupul Robles-Samudiu căzuse mai de mult în dizgrația americană, în discuție rămînea decandată doar Arias. Acesta însă, ca să câștige coturile panamezilor, tunase și fulgerase împotriva prezenței americanilor în țară, a deținerii de către S.U.A. a zonei Canalului etc. Cu toate că pareea destul de straniu la un politician de dreapta — COMBAT zicea chiar „de nuanță fascistă” — antiamericanismul lui Arias a fost notat de către Washington, care nu s-a grăbit să-l sprijine. Alegerile odată trecute, au început însă „aranjamentele de culte”. Și în timp ce comisia electorală transpira numărînd, Arias a lăsat-o din ce în ce mai moale. De unde înaintea alegerilor ceruse cu tărie naționalizarea Canalului, în ultimul timp nu mai vorbea decît de „acorduri mai echitabile”, „îmbunătățiri” etc. Unele ziare au opinat deschis că metamorfoza s-a petrecut după mai multe pertractări cu ambasada americană. Restul este cunoscut. După ce Washington a ales, o ales fugă marș și Garda națională.

Prezența lui Arnulfo Arias în palatul prezidențial de la Ciudad de Panama este însă considerată ca episodică. Nu atât pentru că el a mai eșuat și altădată în acest post, cit mai ales pentru faptul că demnitatea sa nu prezintă nici o garanție că marile probleme ale țării vor fi rezolvate. Și asta vreme cît aceste probleme — în fruntea cărora se situează Canalul Panama — vor rămîne în suspensie, mișcările revendicative ale panamezilor vor continua, orișic ar ocupa fotoliul prezidențial.

ION D. GOIA

pe scurt

tinire între reprezentanții guvernelor turc și grec, în vederea examinării problemei minorităților, care a avut loc la Viena cu începere de la 20 mai, a luat sfîrșit. Primele două întîlniri s-au desfășurat la Atena și Ankara. „Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă limpede și constructivă, la fel ca și cele de la Atena și Ankara”, a declarat un purtător de cuvînt al Ministerului turc al Afacerilor Externe. În cursul acestei întîlniri, delegații au elaborat rapoarte care vor fi supuse spre examinare guvernelor lor.

● CU prilejul vizitei în Republica Chile, ministrul Invățămîntului, Ștefan Bălan, a participat la festivitatea acordării numelui de „România” școlii de fete nr. 20 din Santiago de Chile. Au fost prezenți reprezentanți ai Ministerului Educației Publice, oameni de cultură chilieni, reprezentanți ai televiziunii și ai presei chiliene. Cu această ocazie a fost organizată o expoziție de material didactic și aparatură de laborator, care au fost oferite școlii respective de către Ministerul Invățămîntului din Republica Socialistă România și I.R.R.C.S.

● AUTORUL atentatului împotriva fostului președinte al Libanului, Camille Chamoun, a dezvăluit numele instigatorilor și complicilor săi în cursul interogatoriului de sîmbătă, s-a anunțat la Beirut. Numele complicilor au fost comunicate tuturor posturilor de frontieră, pentru a se lua măsuri de arestare lor, scriu zărele libaneze de duminică. Ziarul „Orient” scrie că în ciuda zăreții care înconjoară ancheta, se pare că atentatul împotriva fostului președinte Chamoun ar fi fost instigat de unele cercuri din străinătate cu scopul de a provoca dezordini în Liban. Cu tot calmul care domnea la Beirut — scrie agenția France Presse — în diferite centre din nordul și sudul Libanului au avut loc demonstrații. În cursul unei încălțări la Becharre a fost ucis o persoană, iar alte două rănite. La Beirut și în cartierul periferic ale orașului, autoritățile au ridicat starea de asediu.